

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **K. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2008, čj. MV-46829/VS-2008, v řízení o námitce podjatosti uplatněné žalobkyní,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Hana Veberová, Mgr. Marek Bedřich a Mgr. David Hipšr **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 11 Ca 300/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Ve shora uvedené právní věci vznesla žalobkyně v podání označeném jako stížnost ze dne 24. 10. 2008 námitku podjatosti soudců senátu 11 Ca Městského soudu v Praze. Námitku odůvodnila tím, že byla usnesením sekretářky tamního soudu vyzvána k úhradě soudního poplatku ve výši 2000 Kč, jenž poté zaplatila, ačkoliv již v žalobě žádala o osvobození od soudního poplatku. Vyjádřila přesvědčení, že se na záležitosti podíleli soudci senátu 11 Ca ve snaze „ututlat“ řízení. Dalším důvodem uváděné podjatosti soudců bylo dle žalobkyně nespojení její věci se spisem jejich dětí vedeným pod sp. zn. 9 Ca 168/2008 u Městského soudu v Praze.

V podání ze dne 12. 12. 2008 se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí o námitce podjatosti a označila usnesení Městského soudu v Praze č.j. 11 Ca 300/2008 - 25 ze dne 2. 12. 2008 o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku její žaloby za potvrzení zaujatosti celého senátu 11 Ca, nebo alespoň JUDr. Hany Veberové. Žalobkyně dále uvedla, že přípisem JUDr. Jana Ryby, CSc., místopředsedy Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2008 byla informována, že návrh na osvobození od soudních poplatků bude soudem projednán po vyřešení námítky podjatosti u Nejvyššího správního soudu. Přesto jí byl zaslán formulář o osobních a majetkových poměrech. Žalobkyně podjatost soudců dovozovala taktéž i z další tvrzené nezákonnosti jejich postupu, neboť podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s“) jí bylo nutno poučit o možnosti podat žalobu proti usnesení o odmítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby. Soudkyně ji však v poučení předmětného usnesení možnost podání žaloby (kasační

stížnosti) odejmula a rozhodla tak za nadřízený soud. Z těchto důvodů žalobkyně požádala o přidělení její věci jinému senátu Městského soudu v Praze.

Soudci senátu 11 Ca Městského soudu v Praze se k námitce podjatosti vyjádřili tak, že žalobkyni neznají, nemají k ní žádný vztah, taktéž nemají vztah k projednávané věci.

Nejvyšší správní soud, který rozhoduje o námitce podjatosti soudce krajského soudu (§ 8 odst. 5 s. ř. s.), posoudil námitku podjatosti takto:

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podmínkou, za níž může soud rozhodnout o tom, zda je soudce vyloučen z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s. je, aby o věci samé nebylo ještě rozhodnuto, jak tomu bylo i v projednávané věci. Zákon sice tuto podmínku výslovně nestanoví, ale lze ji dovodit ze skutečnosti, že je-li vznesena námitka podjatosti, je soudce povinen vyčkat s rozhodnutím ve věci až do rozhodnutí o ní.

Za poměr soudce k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán, a žalobkyně to ostatně ani nenamítá. Důvodem návrhu žalobkyně na vyloučení soudců je totiž jejich předchozí procesní postup. Ten ale nemůže být legitimním důvodem, který by mohl znamenat vyloučení soudců z projednávání a rozhodování ve věci. V tomto směru je tak nutno zdůraznit, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).

Soudci mohou být vyloučeni z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení žalobkyně o nespravedlnosti vedení řízení, které zpochybňovat jistě lze. K tomu však slouží opravné prostředky a nikoli námitka podjatosti. Existence odlišných názorů žalobkyně na věc pak s podjatostí soudců nemá nic společného.

Námítka žalobkyně neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření výše uvedených soudců neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplývaly ani ze soudního spisu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že shora uvedení soudci nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 11 Ca 300/2008.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu